

Прѣдложеніе, което не ся относи на никоѣж думѣ, а относи ся на говоряще-то лице и показва образъ, или основаніе мысли, наричаса *вводно прѣдложеніе*.

Вводно прѣдложеніе ся отдѣля или ся запяты, или ся поставя въ скобички ( ), или между двѣ черты (тире)—.

§ 41.

СОКРАЩЕНІЕ НА ВВОДНО-ТО ПРѢДЛОЖЕНІЕ.

1. *Вмѣсто: Българе-тъ—казува Никыфоръ—първоначално живѣяли въ Буджасака, може да ся каже: Българе-тъ, по казуваніе-то Никыфорово, първоначално живѣяли въ Буджасака.* Вводно-то прѣдложеніе: *казува Никыфоръ*, ся е сократило въ просты вводны думы: *по казуваніе-то* (по думы-тъ) *Никыфорово*.

Вводно-то прѣдложеніе може да ся сократява въ просты вводны думы. Вводны-тъ думы, които сѣ произлѣзли отъ сокращеніе на вводно прѣдложеніе, отдѣляватъ ся, както и вводно-то прѣдложеніе, сир. съ запяты, скобички и черты (тире).

2. Напишете нѣколко прѣдложенія съ вводны прѣдложенія, сократете вводны-тъ прѣдложенія въ вводны думы и отдѣлете и едини-тъ и други-тъ съ запяты, или скобички, или съ черты.

§ 42.

ОБРАЩЕНІЕ.

1. *Това писмо, любезный пріятелю, ти пишж отъ село-то.*—Думы: *любезный пріятелю*, не ся относятъ ни на коѣж думѣ въ прѣдложеніе-то; тыя показватъ лице, къмъ което ся обръща говорящій, и сѣ поставены между запяты.

Любезный пріятелю! азъ отколь не сѣмъ пріималъ отъ тебе писмо, та не знаѣж, какъ ся намираш тамъ, въ село-то. Между това азъ вече прѣминахъ въ четвъртый классъ, и почехъ да учѣж новы прѣдметы. Сега на мене гледатъ много уроцы, зато-